

THE GATHERING OF CHARACTERS AND FORMS

The Final Chapter

Het laatste hoofdstuk van de tentoonstellingscluster The Gathering Of Characters And Forms is een blij weerzien tussen Alice De Mont, Benjamin Verhoeven en Hans Demeulenaere. Deze keer is ook Joachim Coucke, curator van de vorige edities, van de partij. De kunstenaars zetten hun onderzoek voort van, op het eerste zicht, twee erg uiteenlopende media, video en sculptuur. In The Gathering Of Characters And Forms. The Final Chapter dagen de eigenschappen van deze media elkaar uit. Eigenschappen voorheen door de kunstgeschiedenis beschouwd als absoluut tegenstrijdig en voor eeuwig en altijd onverzoenbaar: ontastbaarheid, beweeglijkheid en tijdelijkheid enerzijds, soliditeit en staticiteit anderzijds. Ze ontmoeten elkaar, verstrengelen zich en bieden nieuwe mogelijkheden.

Zo voegt Alice bijvoorbeeld tijd en beweging toe na een onderzoek naar verschillende mogelijke vormen vertrekkende van éénzelfde premise, namelijk: geometrische en organische vormen gecombineerd in een plaasteren object. Vormen worden karakters in een performance waarin de sculptuur in beweging wordt gebracht. Ook Joachim maakt gebruik van tijd en beweging: een in zijn artistieke praktijk veel voorkomende vorm, het zwarte aankondigingsbord spint rond zijn as. Na elke rotatie verschijnt een nieuw stukje tekst. Zo wordt het bord een karakter in een 3D animatie. Hans, vervolgens, onderzoekt de sokkel, de ondersteuningsstructuur van een sculptuur. Datgene wat een al statische vorm nog onbeweeglijker maakt. De sokkel en dus de vorm en haar staticiteit worden echter in vraag gesteld door de banaliteit van het object erop. Hans' 'vorm' is gericht naar Benjamins sculptuur: een ogenschijnlijk logge bak die plotseling in beweging wordt gebracht: een scan scheurt doorheen het oppervlak. Bewegende beelden krijgen het driedimensionale kader van de sculptuur.

Na doortochten in alternatieve, niet-commerciële kunstruimten zoals de tussenruimte DASH in Kortrijk en de Van Nellefabriek op Intersections Art Rotterdam, vindt het samenkomen nu plaats in de uitnodigende, witte ruimte met aangrenzend houten box van Hopstreet Gallery. Deze commerciële presentatieruimte, met de allures van een white cube, prikkelt de kunstenaars des te meer en helpt hen uit hun comfort zone. In zekere zin krijgt het samenkomen van karakters en vormen een heel nieuw perspectief.

Met *Staf 1*, een sculptuur bestaande uit twee objecten, grijpt **Alice De Mont** terug naar haar *Object 1* (2010). Beide zijn het resultaat van hetzelfde onderzoek, vertrekken van dezelfde vraagstelling, namelijk: "Wat is er eerst?". "Eerst zijn er vormen, organische en geometrische", antwoordde de kunstenaar. *Staf 1* heeft echter een andere vorm. In zekere zin is het een andere uitkomst van *Object 1* in een parallel universum (overeenkomstig de kwantumtheorie). *Object 1* veranderde ze destijds van vorm. Deze dynamiek is ook aanwezig in *Staf 1*: een performer brengt de objecten in beweging. Een muurtekening visualiseert het tijdsverloop van de performance.

Alice De Mont (°1985, Gent) leeft en werkt in Gent. In 2012 werd De Mont laureaat aan het HISK in Gent. Het jaar nadien had ze een solotentoonstelling in Gallery Dohyang Lee in Parijs. Ze nam deel aan verscheidene groepstentoonstellingen in o.a. Maison Grégoire en Maison Particulière in Brussel (2014),

Justina M. Barnicke Gallery in Toronto (2013) en het stadsmuseum van 's Hertogenbosch om deel te nemen aan BYTS (Bosh Young Talent Show, 2013).

In *New Order Of Things* speelt **Joachim Coucke** oude en nieuwe media tegenover elkaar uit. In een 3D animatie krijgt een ouderwets, zwart aankondigingsbord een tekst mee die qua vorm en inhoud sterk doet denken aan een nieuwsflits op één van onze vele Social Media. Couckes werk, en *New Order Of Things* in het bijzonder, gaat over nieuwe methodes van communicatie en de overload aan informatie waardoor onze samenleving geteisterd wordt. De kunstenaar denkt na over hoe we hiermee (kunnen) omgaan en legt bloot welke mentaliteitsverandering het teweeg brengt.

Joachim Coucke (°1983, Kortrijk) leeft en werkt in Waregem. Ook hij studeerde in 2012 af aan het HISK in Gent. Hij nam deel aan verschillende groepstentoonstellingen zoals "Slow Future", gecureerd door Jota Castro in Warsaw (2014). In de Liebaert projectruimte in Kortrijk pronkt zijn permanente installatie "Unforced Errors In The Desert". Bovendien werd hij twee keer op rij genomineerd voor de "Vierjaarlijkse Provinciale prijs voor beeldende kunst West-Vlaanderen"(2010, 2014). Hij is ook de stichter van DASH, de tussenruimte voor actuele kunst in Kortrijk.

Bij **Hans Demeulenaere** staat de subjectiviteit van de ruimtelijke beleving en perceptie centraal. Architectuur, architecturale structuren en meubelstukken zijn de bouwblokken van zijn werk. Steeds haalt hij ze uit hun context, maar hoewel onbruikbaar, blijven ze toch herkenbaar. De basis van *A Great Place to Call Home* is een sokkel opgebouwd uit bakstenen en refereert aan de muurtjes en sokkeltjes die voortuin en straat van elkaar gescheiden houden (veelal zijn ze bekroond met een betonnen bol). Op deze onderstructuur bevindt zich een kopie van de sokkel opgebouwd uit plaatmateriaal dat doet denken aan het blad van een ping-pongtafel (getuige hiervan de witte lijnen). De verschillende verwijzingen in Demeulenaeres werk stellen beleving en perceptie keer op keer in vraag.

Hans Demeulenaere (°1974, Oostende) leeft en werkt in Brugge. Recent had hij solotentoonstellingen in Annie Gentils Gallery Antwerpen (2013) en Leo XIII in Tilburg (2013). Hij had ook duo shows in Loods 12 Wetteren, PAKT Amsterdam (samen met Bas van den Hurk, 2015) en Museum M Leuven (samen met Marc Nagtzaam, 2011).

Benjamin Verhoevens werk draait rond fotografie, film en cinema, stilstaande en bewegende beelden en hun onderlinge relatie. *Untitled* maakt deel uit van een lopend onderzoek, genaamd *Scanning Cinema*, waarin Verhoeven bewegende beelden scant (in dit geval gaat het om materiaal uit de cultfilm *Le mépris* van Jean-Luc Godard). Het resultaat van deze actie is een vervorming. Keer op keer vindt er een soort van vertaling plaats die de oorspronkelijke betekenis van het beeld enigszins wijzigt. Door elk stukje film door de scanner van boven naar onder te laten vastleggen, registreert Benjamin tijd. In *Untitled* wordt dit meticulous proces van scannen (letterlijk) belicht. Door er licht achter te zetten brengt de kunstenaar het beeld opnieuw in beweging.

Benjamin Verhoeven (°1990, Schilde) leeft en werkt in Gent. Momenteel studeert hij aan het HISK in Gent. In 2012 was Verhoeven geselecteerd om deel te nemen aan BYTS in 's Hertogenbosch en datzelfde jaar had hij een duo tentoonstelling met Katrin Kamrau in Hopstreet Gallery. Hij nam ook deel aan het "Limited Acces Festival" in Teheran (2014) en "The Plateau effect" in Gent (2013, gecureerd door Edwin Carels).

Tekst van **Roxane Baeyens**.